

Nieuwsbrief augustus 2014

Nieuws uit Nederland

Werkkostenregeling wel vanaf 2015, winstbox niet

In 2011 is voor de eerste keer de werkkostenregeling (WKR) gepresenteerd. Deze regeling vervangt de huidige, verschillende regelingen die er in de loonbelasting bestaan bij het geven van vergoedingen en verstrekkingen aan werknemers. De nieuwe regeling werkt in beginsel eenvoudiger. Een werkgever mag vrijwel alles vergoeden en verstrekken aan zijn werknemers, zolang hij er maar voor zorgt dat het totaal van de vergoedingen onder een bepaald drempelbedrag blijft. Dit drempelbedrag bedraagt op dit moment 1,5% van de totale fiscale loonsom van de onderneming. Indien er meer vergoed wordt dan dit bedrag, dient de werkgever de (zeer hoge) eindheffing van 80% aan de belastingdienst te betalen. Maar als de werkgever onder het drempelbedrag blijft, hoeft hij ook niet te verantwoorden waar hij het bedrag aan uit heeft gegeven.

Werkgevers hadden sinds 2011 de keuze of ze de WKR al wilden invoeren dan wel nog tijdelijk wilden doorgaan met het huidige systeem. Deze keuzemogelijkheid was al een keer verlengd, maar onlangs heeft de staatssecretaris bekend gemaakt dat de WKR vanaf 1 januari 2015 verplicht van toepassing wordt. Daarbij heeft de staatssecretaris wel een aantal wijzigingen aangebracht, zoals:

- het drempelbedrag wordt verlaagd naar 1,2%.
- telefoons, laptops en gereedschappen kunnen apart belastingvrij vergoed worden, de aparte status van de bedrijfsfiets komt te vervallen (maar kan nog wel verstrekt worden binnen de WKR).
- vanaf 2015 hoeft er bij overschrijding van de vrije ruimte pas na het kalenderjaar te worden afgerekend.

Op dezelfde dag heeft de staatssecretaris de Tweede Kamer laten weten dat hij afziet van de invoering van de zogeheten winstbox. De vorige staatssecretaris had het idee geopperd om een vierde box binnen de Wet IB 2001 op te nemen. De winst van IB-ondernemers zou dan niet meer in box 1 belast worden, maar in een aparte box in de inkomstenbelasting, met een eigen, lager tarief. Dit lagere tarief zou dan in de plaats komen van de huidige ondernemersfaciliteiten, zoals de zelfstandigenaftrek en de MKB-winstvrijstelling. De huidige staatssecretaris is echter tot de conclusie gekomen dat zo'n vierde box te gecompliceerd wordt.

Werkkostenregeling maakt pensioenopbouw over 30%-vergoeding mogelijk

De fiscale wetgeving bepaalt dat pensioen in beginsel mag worden opgebouwd over alle loonbestanddelen die tot het fiscale loon behoren, met uitzondering van de auto van de zaak en variabele loonbestanddelen. Over belaste vergoedingen kan daarom pensioen opgebouwd worden, maar niet over onbelaste vergoedingen.

Zoals hierboven beschreven wordt vanaf 2015 de werkkostenregeling verplicht. Naast de hoofdregel (een onbelaste vergoeding van maximaal 1,2%, daarboven een heffing van 80%), kunnen bepaalde zaken onbelast vergoed of verstrekt worden door gebruik te maken van zogeheten gerichte vrijstellingen. De 30%-regeling geldt als een dergelijke gerichte vrijstelling.

Onder het huidige regime behoort de 30%-vergoeding niet tot het fiscale loon en kan hierover in beginsel geen pensioen worden opgebouwd (voor een cafetariaregeling kan een uitzondering gelden). Onder de WKR gaan alle vrije vergoedingen en verstrekkingen in beginsel tot het fiscale loon behoren en dus ook de 30%-vergoeding. Dit maakt dat over deze vergoeding pensioen kan worden opgebouwd bij toepassing van de WKR.

VAR voor 2014 langer geldig

VAR's voor 2014 blijven ook in 2015 geldig, totdat de nieuwe wet- en regelgeving ingaat. Personen die nu voor 2014 van een VAR gebruik maken kunnen die verklaring ook in 2015 blijven gebruiken, zolang hetzelfde werk onder dezelfde omstandigheden en voorwaarden wordt gedaan.

Zodra de nieuwe wet- en regelgeving bekend is, komt de belastingdienst met nieuwe informatie. Een nieuwe VAR moet wél aangevraagd worden, wanneer een persoon dit jaar of in 2015 gaat werken onder andere omstandigheden of voorwaarden.

Fiscale woonplaats in Nederland of in België?

Een huisarts en zijn vrouw hebben in 1975 een woning gekocht in Nederland. Sinds 1 juni 2001 huren ze ook een woning in België. Ze schrijven zich uit in Nederland en schrijven zich in België in. Per 1 november 2004 schrijven ze zich weer in op hun oude adres in Nederland. Deze woning hebben ze ook steeds aangehouden.

Voor de jaren 2001 en 2002 doen de man en vrouw in Nederland aangifte als buitenlandse belastingplichtigen. Ze geven daarom geen inkomsten aan van de afkoop van een oudedagslijfrente en een stamrecht, een liquidatie-uitkering willen ze tegen een lager tarief laten belasten.

De inspecteur is echter van mening dat de man en vrouw Nederland altijd fiscaal inwoner van Nederland zijn gebleven. Hij voert hiervoor onder meer de volgende argumenten aan:

- ze bezitten in Nederland een schip, waarmee ze ook meedoen aan wedstrijden,
- ze hebben creditcards in Nederland,
- ze doen regelmatig boodschappen in Nederland,
- ze hebben krantenabonnementen in Nederland en
- ze bezoeken een fysiotherapeut in Nederland.

Hiertegenover voeren de huisarts en zijn vrouw de volgende argumenten aan:

- het bezit van een gemeubileerde woning in België,
- een verklaring van de plaatselijke bakker dat ze daar vaste klanten waren,
- de (aanzienlijke) leveringen van gasolie, en
- de telefoonrekeningen die betrekking hebben op de woning in België.

Op basis van deze factoren heeft Hof Den Haag geconcludeerd dat de huisarts en zijn vrouw zowel voor de toepassing van de Nederlandse wet als voor de toepassing van het belastingverdrag met België als inwoners van Nederland moeten worden aangemerkt. Volgens het Hof zijn met Nederland de nauwste persoonlijke en economische banden aanwezig. Uit de feiten valt af te leiden dat de mensen met regelmaat hebben verbleven in de Nederlandse woning. Uit het gebruik van gas, elektriciteit en water blijkt in de loop der jaren ook geen zodanige daling na het vertrek naar België, dat geen gebruik meer is gemaakt van de woning in Nederland.

Bron: Hof Den Haag 25 juni 2014

Voorkom een dubbele bijtelling bij vervangende auto of vakantieauto

Formeel is het zo dat als iemand twee auto's van zijn werkgever 'ter beschikking' heeft, hij ook twee keer bijtelling moet betalen. Dit geldt ook als de werknemer één auto helemaal niet gebruikt. Deze situatie kan zich bijvoorbeeld voordoen, indien een werknemer een vervangende auto of een vakantieauto heeft.

Een dergelijke dubbele bijtelling kan echter voorkomen worden. Hiertoe kan een 'verklaring tijdelijk vervangend voertuig' ingevuld worden. De Belastingdienst heeft hierover een afspraak gemaakt met de Vereniging van Nederlandse Autoleasemaatschappijen. Het invullen van deze verklaring is geen verplichting, maar iemand die hiervan gebruikt maakt voorkomt dat er problemen ontstaan.

Berekening algemene compensatie zonder 30%-regeling

Een grensarbeider die woont in Nederland en werkt in België kan in aanmerking komen voor de algemene compensatieregeling, opgenomen in het belastingverdrag. Deze procedure gaat over de samenloop tussen deze algemene compensatieregeling en de 30%-regeling.

De grensarbeider in deze zaak woont in 2009 in Nederland en werkt voor zijn Belgische werkgever zowel in Nederland als in België. De werkgever beschikt over een vaste inrichting in Nederland. De grensarbeider heeft recht op de algemene compensatieregeling en daarnaast heeft de man recht op de 30%-regeling. Voor de in België te werken dagen is er echter geen vergoeding van extraterritoriale kosten overeengekomen.

Het is de vraag of voor de berekening van de algemene compensatie het Belgische loon bepaald moet worden met (standpunt belastingplichtige) of zonder (standpunt belastingdienst) toepassing van de 30%-regeling. Rechtbank Zeeland-West Brabant is van mening dat als geen vergoeding voor extraterritoriale kosten is overeengekomen voor het niet-Nederlandse deel van het loon, de algemene compensatie berekend moet worden zonder toepassing van de 30%-regeling. De rechtbank wijst erop dat, uitgaande van de fictie dat het Belgische loon geheel uit Nederland afkomstig zou zijn, een administratieve splitsing van dat loon in een deel loon en een deel onbelaste vergoeding niet mogelijk is.

Bron: Rechtbank Zeeland-West Brabant 26 juni 2014

Winst bij doorverkoop van een bedrijfspand is belast

Een man koopt, na een tip, op 20 juli 2006 een pand ver onder de marktprijs (€ 600.000). De vraagprijs was op dat moment € 887.000. Hij financiert de aankoop via een lening van zijn schoonvader. De man is altijd van plan geweest het pand met winst door te verkopen. Vier maanden later, in november 2006, verkoopt hij het pand voor € 810.000. In zijn IB-aangifte neemt hij de verkoopwinst niet op. Naar aanleiding van een boekenonderzoek legt de inspecteur een navorderingsaanslag op plus een boete.

De vraag is of de verkoopwinst belast kan worden, meer specifiek als resultaat uit overige werkzaamheden in box 1. Hof Arnhem-Leeuwarden is het met de inspecteur eens. Volgens het hof wist de schoonvader dat de verkopende partij bereid was om het pand ver onder de marktprijs te verkopen en was de nieuwe eigenaar van meet af aan van plan was om het pand (met winst) te verkopen. Ook is de boete van 50% volgens het hof terecht opgelegd. De schoonzoon heeft de voorkennis van zijn schoonvader namelijk steeds gebagatelliseerd en hij wilde de identiteit van de tipgever eigenlijk niet prijs geven.

Bron: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 1 juli 2014

Nederbelg had bezwaar moeten maken tegen Belgische aanslag personenbelasting

Een man woont in België en ontvangt een prepensioenuitkering uit Nederland. De heffing over het prepensioen wordt door het belastingverdrag toegewezen aan de woonstaat, België. De Nederbelg is het daar niet mee eens en stelt dat hij schade leidt doordat over het prepensioen in België personenbelasting wordt geheven. De Belgische personenbelasting is namelijk hoger dan de Nederlandse inkomstenbelasting die de man zou zijn verschuldigd.

Hof Den Bosch komt niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de vraag of Nederland over het prepensioen belasting mag heffen. Wel oordeelt het Hof dat de Nederbelg niet heeft voldaan aan zijn schadebeperkingsplicht, omdat hij geen bezwaar heeft gemaakt tegen de, in zijn ogen, onjuiste aanslag personenbelasting. Volgens het hof vormt het feit dat aan de procedure in België kosten zijn verbonden, geen rechtvaardiging om geen schadebeperkende maatregelen te treffen. Verder overtuigt deze verklaring volgens het hof ook niet, omdat de man in Nederland wel de nodige proceskosten heeft gemaakt.

Bron: Hof 's-Hertogenbosch 19 juni 2014

Gebruikelijk loon is loon na aftrek van pensioenpremies en bijdragen levensloopregeling

De belanghebbende in deze procedure over de hoogte van het gebruikelijke (fictief) loon is een tandarts. Hij oefent zijn praktijk via een B.V. uit, waarvan hij directeur en enig aandeelhouder is. Bij de B.V. zijn ook enkele tandartsassistenten werkzaam. Bij de bepaling van de hoogte van het loon van de tandarts is uitgegaan van de netto-omzet, voor zover die is toe te rekenen aan de tandheelkundige werkzaamheden van de tandarts zelf. De discussie met de inspecteur is of bij de berekening van het gebruikelijk loon rekening moet worden gehouden met het deel van de omzet dat aan de werkzaamheden van de assistentes kan worden toegerekend, en of rekening moet worden gehouden met de pensioenlasten en stortingen op de levenslooprekening.

Rechtbank Den Haag oordeelt dat er voor de bepaling van het gebruikelijk loon geen omzet kan worden toegerekend aan de werkzaamheden van de assistentes. Met de pensioenlasten en stortingen op de levenslooprekening mag wel rekening worden gehouden. Hof Den Haag is het hiermee eens. Het hof wijst er op dat hiermee bij de waarnemend tandartsen, met wie is vergeleken, ook rekening wordt gehouden. Het hof verwerpt de stelling van de inspecteur dat de dotaties van de tandarts aan de levensloopregeling ongebruikelijk zijn. De Rechtbank heeft volgens het hof terecht rekening gehouden met de door de assistentes gegenereerde omzet.

Bron: Gerechtshof Den Haag 28 maart 2014, publicatie 25 juni 2014

Feitelijke leiding van B.V. niet gelegen op de Nederlandse Antillen maar in Nederland

Een B.V. is eind 1988 in Nederland opgericht. Tot 7 december 2001 wordt het bestuur gevormd door een inwoner van Nederland. Van 7 december 2001 tot 31 december 2006 is een op Curaçao gevestigde vennootschap de bestuurder van de B.V. Met ingang van 31 december 2006 is de man weer tot bestuurder benoemd. De vraag is waar de werkelijke leiding, en daarmee de fiscale vestigingsplaats van de B.V., zich bevindt in de periode van 7 december 2001 tot en met 31 december.

Rechtbank Leeuwarden heeft eerder geoordeeld dat de inspecteur niet aannemelijk heeft gemaakt dat de man de feitelijke leiding van de B.V. in handen had. Hof Arnhem-Leeuwarden echter oordeelt dat de B.V. niet aannemelijk maakt dat haar feitelijke leiding sinds 7 december 2001 op de Nederlandse Antillen is gelegen. Het hof overweegt daarbij dat de werkzaamheden van de Curaçaose vennootschap met name van administratieve aard zijn geweest. Verder wijst het hof er op dat de Curaçaose vennootschap niets heeft ondernomen om te bereiken dat voor een lening en een rekening-courant-vordering, de enige activa van de B.V., zekerheden worden afgegeven.

Schenking van Liechtensteinse Stiftung is belast als periodieke uitkering

De vader van de belanghebbende in deze procedure heeft in het verleden een Liechtensteinse Stiftung ingesteld. De man ontvangt van de Stiftung jaarlijks een uitkering van € 25.000 à € 30.000. Het is de vraag of de schenking geldt als een belastbare periodieke uitkering in box 1 (standpunt belastingdienst) dan wel of de Stiftung transparant is (standpunt van belanghebbende).

Zowel Rechtbank als Hof 's-Gravenhage zijn van mening dat de man een periodieke uitkering heeft ontvangen van een rechtspersoon en dat de Stiftung niet transparant is. Volgens het hof kan de man namelijk niet over het vermogen van de Stiftung beschikken als ware het zijn eigen vermogen. Het hof wijst er hierbij onder meer op dat de man het initiatief heeft genomen tot het doen van de periodieke uitkeringen, maar dat voor de uitvoering de goedkeuring van het bestuur van de Stiftung was vereist.

Bron: Hof Den Haag 1 juli 2014

Pensioendeel Belgische RSVZ-bijdrage niet aftrekbaar van de winst

Een in België woonachtige man exploiteert in Nederland een onderneming. Daarvoor verricht hij zowel werkzaamheden in Nederland als in België. Hij is in België onderworpen en verzekerd voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen (RSVZ). In zijn Nederlandse aangifte kiest hij voor behandeling als binnenlands belastingplichtige en brengt hij de RSVZ-bijdragen in aftrek. De vraag is of dit mogelijk is.

Als eerste heeft Rechtbank Den Haag zich hierover uitgesproken. Volgens de Rechtbank zijn van de vijf componenten in de RSVZ-bijdragen alleen de pensioencomponent (45%) en de restcomponent (5%) aftrekbaar van de winst. Na beroep van de inspecteur is het vervolgens aan Hof Den Haag. Het Hof beslist dat de Wet IB 2001 geen grond biedt voor aftrek van de RSVZ-bijdragen als zodanig. Dit geldt ook niet voor de pensioencomponent, omdat het sociale zekerheidsfonds geen toegelaten aanbieder is volgens de Nederlandse wet.

Bron: Hof Den Haag 5 november 2013

Wetsvoorstel tot inperking wettelijke gemeenschap van goederen ingediend

Indien mensen met elkaar trouwen, hebben ze de mogelijkheid om huwelijkse voorwaarden op te stellen. Indien ze dit niet doen, is in Nederland automatisch het stelsel van de wettelijke gemeenschap van goederen van toepassing. Onlangs is in de Tweede Kamer een wetsvoorstel ingediend om deze wettelijke gemeenschap van goederen in te perken. Het wetsvoorstel zal ongetwijfeld nog een lange, parlementaire weg afleggen. Toch kan het geen kwaad de hoofdlijnen van dit wetsvoorstel alvast te bezien:

- het uitgangspunt wordt een beperkte gemeenschap van goederen: alleen hetgeen beide partners tijdens het huwelijk opbouwen valt in de gemeenschap.
- dit betekent onder meer dat voorhuwelijks (ondernemings)vermogen privévermogen wordt, tenzij de partners er uitdrukkelijk voor kiezen via huwelijkse voorwaarden dat dit vermogen tot de gemeenschap behoort.
- ook een gift of erfenis valt niet langer in een nieuwe gemeenschap van goederen; de uitsluitingsclausule die vaak in huwelijkse voorwaarden of testamenten wordt opgenomen wordt hiermee standaard.

Voor bestaande huwelijken onder wettelijke gemeenschap geldt overgangsrecht, waarbij het bestaande huwelijksgoederenregime gerespecteerd wordt.

Nieuws uit België

Aftrek hypotheekrente (woonbonus) ingeperkt vanaf 2015 / verschuiving belastingheffing naar gewesten

Niet alleen Nederland kent een regeling voor de aftrek van rente en kosten i.v.m. de eigen woning, maar België ook. De Belgische regeling, ook wel woonbonus genoemd, is beperkter dan die in Nederland (het aftrekbare bedrag kan per persoon oplopen tot zo'n € 3.000 maximaal), maar op sommige punten ook ruimer (zo kan onder voorwaarden ook een gedeelte van de aflossing en de betaling aan een verzekering in aftrek worden gebracht).

Zoals al eerder geschreven verschuiven in de toekomst een aantal fiscale regelingen van de federale wet naar de gewesten. Dit krijgt de vorm van een aanvullende belasting op de personenbelasting (vergelijkbaar met de huidige gemeentelijke opcentiemen). Ook de regeling van de woonbonus verschuift naar het gewest. Het is nog niet helemaal duidelijk hoe de regeling van de woonbonus er in de toekomst uit gaat zien, maar bij de totstandkoming van het Vlaamse regeerakkoord is onlangs wel meer duidelijkheid geworden. De wijzigingen op dit vlak vanaf 2015 zijn:

- voor bestaande leningen (die afgesloten zijn in 2014 of eerder) blijft alles bij het oude; hoewel, maximumbedragen (€ 2.280) worden in de toekomst niet meer geïndexeerd.
- voor nieuwe leningen afgesloten vanaf 2015) gaan de maximumbedragen omlaag met € 760 naar € 1.520.
- de verhoging van € 760 in de eerste tien jaar blijft behouden.
- de aftrek (belastingvermindering) vindt vanaf 2015 plaats tegen 40% i.p.v. tegen het marginale tarief of 45%.

Daarnaast zijn nog enkele andere fiscale wijzigingen aangekondigd, zoals:

- de huidige tijdelijke verlaging van schenkingsrechten op bouwgronden wordt verlengd.
- de schenkingsrechten voor onroerende goederen worden vereenvoudigd.
- de verhoging van het verdeelrecht tot 2,5% (bv. bij echtscheiding) wordt teruggedraaid en komt weer uit op 1%.
- het voornemen om de kilometerheffing voor vrachtwagens in te voeren per 2016 blijft bestaan en men wil op termijn ook een dergelijke heffing voor personenwagens invoeren (waarbij dan wel de belasting op de inverkeerstelling en de jaarlijkse verkeersbelasting worden afgeschaft). Zolang de kilometerheffing nog niet is ingevoerd, wordt nagedacht over een wegenvignet.

Andere onderwerpen die verschuiven naar de gewesten zijn bijvoorbeeld:

- uitgaven ter beveiliging van woningen tegen inbraak of brand,
- uitgaven betaald voor dienstencheques, en
- energiebesparende uitgaven in een woning.

